

свѣти Владика Николај
БОГОЈАВЉЕЊЕ

Радуј се земљо, Бог те походи,
Блистајте воде, Бог вас прекрсти.
Шумите горе, цветајте поља,
Ветри летите, гласе носите,
Птице певајте, лави ричите,
Све Божје твари Бога сретните.

Људи клекните, целујте стопе,
Стопе целујте светога Цара.
Грехе признајте, сузе пролите,
Хитро скочите, песму хорите,
Песму хорите, Цара славите.

Анђели Цара светога прате,
Голуби бели над њим се вију.
Гласови с неба пут му равњају.
Ваздух мирише, здравље проноси,
Долине с' дижу, горе снизују,
Живи и мртви нека ликују.

Марије света, Дево пречиста,
Велику тајну што Гаврил јави
У зору теби покрај преслице
Тридесет лета ти једна знаде
Где, сад је свима јавно виђење
Спасење свету - Богојављење.

На мегдан Господ ка јунак сиђе,
Паклене ланце с људи да скине,
Олтаре лажне у পেое сручи
И род Адамов у Рај поврати:
Ево Адаме твог обновљења
И роду твоме - Богојављења.

Болници света, ево Лекара,
Господа здравља што здравље даје.
Приђите болни, открите ране,
Устајте мртви, живот вас виче,
Живот бесмртни што се не мења
Славите славу - Богојављења.

Устанте мали и сви незнатни,
Папире ваше Он златом плаћа,
За сузе ваше бисере даје,
У залог за вас свој живот стави;
Драгуље креше из грубог стења
Славите блесак - Богојављења.

Отац о Сину сведочи јасно:
Син ми је ово по мојој вољи
Другога немам а многе желим,
Кроз Сина мога посинке многе.
О, дивног Божјег благовољења
О, светлог овог - Богојављења.

Стотине струна једна музика,
Стотине грла а једна песма,
Праобраз свега Свето је Тројство
Један у Трима а Три у Једном,
Где тајне слатке свију створења
И свете драме - Богојављења.

Син твој се Дево прво крстио
С мачем чистоте у бој кренуо,
Примеру томе људи да следе,
Нечисте силе чистотом бију
И ломе лако сва искушења,
Наука то је - Богојављења

Нека се звезде не хвале сјајем,
Земља ће с Христом сјајнија бити
Беља од сунца, звезда и луне,
Човекољубац најволи људе:
Звезде му служе, сунце га слуша,
Свака се жива весели душа.

Пророк прорече: Бог ће нам доћи,
Јунак за битку, лекар за муку,
Ево нам дође Христос с небеса
Од Деве рођен а Духом вођен.
Звезде му служе, сунце га слуша,
Свака се жива весели душа.

Слава и хвала Богу љубави
Што нас од злобе старе избави.
Тројичном Богу до сад скривеном,
На Јордан реци сада јављеном.
Небо и земља од усхићења
Певају славу - Богојављења.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

КРШТЕЊЕ ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА
БОГОЈАВЉЕЊЕ
Мт. 3, 13 - 17, зч. 6.
Тит. 2, 11 - 14, зч. 254.

свѣти Јован Шангајски
БЕСЕДА НА БОГОЈАВЉЕЊЕ

У име Оца и Сина и Свето-
га Духа!

Славећи Богојављење, ми се сећамо и да се Бог показао људима као Тројица и да се Исус јавио свету као Христос. Где се јавио Христос? Где је започео Своје дело? Да ли је отишао у град велики и тамо се јавио у Својој Слави? Или се успео на гору високу, а ма са од мноштва хиљада је стајала доле и посматрала Га као некакво чудо? Не! Христос је пошао у пустињу, на реку Јордан, где је Јован крштавао народ. Јован је проповедао покајање и позивао грешнике да се, у знак покајања, крсте у Јордану. И ево, као грешник долази и Христос и моли за крштење. Он, у кога не бејаше греха. Уплашио се Јован. "Ти треба мене да крстиш". "Остави сада" - одговара Исус - јер тако нам треба испунити сваку правду". Адам је гордошћу сагрешио, желео је да

се узвиси, да постане попут Бога. А Христос је дошао да испуни правду Божију, да грех гордости Адамове поправи смирености. Адам је желео да се узвиси пред Богом, а Бог се унизио пред човеком. Христос је сишао у воду и прихватио крштење од раба Својега. Дрхтећи, Јован је положио руку на Владара и Бога својега, а Христос је смирено погнуо Своју главу пред њим. Ова смиреност Христова отворила је небо. Тада су се небеса отворила и зачуо се глас Бога Оца: "Ово је Син Мој љубљени, који је по Мојој вољи. Ово је Син Мој, који Себе понизи да би извршио Моју вољу, истински Син Мој, Који се унижава да би човека узвисио". А Дух Свети је сишао са неба на Исуса, потврђујући речи Оца. Тако је смирености Исус отворио небо и показао људима тајну Тројичности Божанства. Али зашто је Он то обавио управо на води, а не на не-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

ком другом месту? Сетимо се како је Бог стварао свет. Када је Бог стварао небо и земљу, "земља беше без обличја и пуста, и Дух Божији дизаше се над водом". Потом растави Бог земљу и воду, али тако да вода ипак остане на сваком месту и нужна свему створеном. Човек не може да живи без воде, нити било каква животиња; постоји вода (влага) у ваздуху; узмимо било где грудвицу земље - и тамо постоји вода; постоји вода и у камену, све и ако нам се чини да је тамо нема, па ипак, она постоји и тамо и, када Бог пожели може је ослободити из њега, као што је и учинио за време Мојсија. "Господња је земља и што је год на њој, васељена и све што живи у њој. Јер је Он на морима основа и посред река утврди је" (Пс.24,1-2). "Небеса бише одавно и да је земља из воде и од воде саздана Божијом речи", пише апостол Петар. "Од којих тадашњи свет, водом потопљен, пропаде" (II Пет. 3,5-6). Када је човек сагрешио наукао је гнев Божији не сано на себе него и на читаву природу. Човек је круна Божијег стварања; он је постављен за цара природе. А када цар постаде непријатељ Цару другоме, тада и читаво царство његово постаде непријатељско царство. Казна је била намењена не само човеку него и свему створеном /твари/. "Јер знамо да сва твар заједно уздише и тугује до сада (Рим. 8,22). Али, "твар се покори таштини (не од своје воље него за вољу онога који је покори)" (Рим. 8,21-22). Зато опроштење кривцу ослобађа и створено од робовања пропадљивом.

"Уништена ће бити ова природа пропадљива и преобразиће се у ново небо и нову земљу, где правда обитава". (II Пет. 3,12-13). Да би се омогућила ова промена, да би се природа припремила за непропадљивост која ће наступити после судњег дана, Христос је дошао на воде Јордана. Уронивши у Јордан, Христос је посветио не само воде Јордана него и читаву водену природу, као што и кличе Црква у својим песмама: "Христос се јави да Јордана освети воде" (Претпразнични тропар), "Данас се водена освећује природа" (Тропар при Исходу на Јордан). А пошто се вода свуда налази, онда је осветивши воде Христос тиме осветио све створено, читаву васељену. Христос је припремио природу да би и она осетила добре последице од жртве коју је Он дошао да принесе. Али не само то Он је води дао моћ да опере људске грехе. Крштење Јованово је било само знак покајања. Хришћанско крштење јесте ново рођење, опроштај свих грехова. Водом је казнио Бог грехове првог света и уништио га је водом у потоку. Водом сада спасава Бог људе кроз Тајну крштења.

Тако је Христос на водама Јордана уништио главу змије, како се то поје у црквеним песмама, главу оне змије која је преварила Адама и Еву, али је била побеђена смреношћу Исусовом, - открио је људима да је Бог Тројица - осветио воду, а са водом припремио и све створено за прихватање речи опроштаја и за непропадљивост.

И тада је, издржавши још једну борбу са ђаволом у

пустињи, Христос кренуо да припрема људе за царство будуће и почео је своју проповед речима: "Покајте се, јер се приближило Царство небеско" (Мт. 4,17), или како стоји у другом Јеванђељу: "Испунило се време и приближило се царство Божије: покајте се и верујте у Јеванђеље" (Мк. 1,15).

До тада је Јован Крститељ проповедао покајање, припремао пут Господу. Када Сам Господ виче људима: "Покајте се". Тај глас је намењен не само људима који су живели у Христово време већ се тим речима Христос обратио свим

људима у свим временима и вековима. И ми смо слушали те речи из Јеванђеља. Док још нису утихнуле празничне песме Богојављења, оне нас подсећају да се приближава време покајања. Будимо пажљиви! То нису речи пророка или анђела него Самога Господа. Покајаћемо се и у посту, који долази, настојаћемо да победимо наше старости и добијемо опроштај грехова, да бисмо у будућем веку ушли у непропадљиво Царство које је припремио Господ. Амин.

Битољ (Србија) 1928. године

Крштење не значи уједно и - спасење; оно је посвећење у борбу са грехом која се води цео живот. Крштењем човек добија оружје за ту борбу, али се мора сам борити. Наравно, то је немогуће без помоћи Божје, али је лични напор и учешће човека неопходно.

За пружање такве помоћи у Цркви су установљене Свете Тајне, којих нема у другим религијама. Познаје ли нека религија Свету Тајну Причешћа - Телом и Крвљу самога Господа Исуса Христа - за спасење смртно болесне душе и пропадљивог тела - осим Цркве Христове? Не! Света Тајна Причешћа је - видљиво и очигледно средство обожења нашег и сједињења с Богом, када Његова Крв и Тело улазе у нас, и ми буквално, а не симболично, постајемо удови Његовог Тела. Наше вишемиленијумско батргање по овој планети и покушај да изградимо вечно постојано и савршено друштво, наши индивидуални свакодневни покушаји да себе изменимо на боље, само показују немоћ да сами себе ухватимо за косу и извадимо из воде. Човек не може себе спасти својим личним напо-

рима без помоћи Божје - може једино самог себе упропастити

Окултисти, заједно са Будом, позивају да се сумња у све, а да се верује једино у себе, на основу свог разума. Замислимо дете које не верује одраслим родитељима, и - скочи у ватру. Нисмо ли и ми деца пред Господом, Творцем све твари, јединим Сведржитељем и Свемогућим, који нас позива да Њему верујемо, јер је чување заповести Његових неопходно ради нашег добра, зато што смо духовно слепи да бисмо проценили шта је истина, а шта лаж? Зар Бог није Творац васионе и свега видљивог и невидљивог - а не човек? Како ћемо ми проценити да ли је нешто сагласно са Речју Божјом?

Тако, с једне стране нам се предлаже сумња у све и вера само у себе и свој "здрав" разум; а с друге, неопходно је "одрећи се себе" следећи Христа (Мк. 8, 34), не веровати себи, већ само Господу. Прво води у самообману и гордост; друго - ка смирењу и покајању. На крају првог пута је - сатана, а коначно другог пута је у Христу!.

*свештеник Владимир Јелисејев
Црква и окултизам*